

Према народном веровању: ако дан пре Сретења- Александар Вучић изађе на конференцију за штампу и угледа своју сенку како касни за њим- година ће бити изборно берићетна, а сенку ће највероватније сменити, јер ко није у стању да прати његов ритам- нема шта да тражи у историјски најисторијскијој влади!

Дакле, прекосутра се срећу зима и пролеће док ће се сутра срести Вучић и Николић (заједно чине пето годишње доба: ВуНик- време кад пупе и цветају амброзивне инвестиције и у земљу се додолски полаже семе камена темељаца) како би у двогласу саопштили име кандидата СНС-а за председничке изборе.

Узбуђење расте ко пред пуцање водењака, Србија жељно ишчекује име како би знала да ли нам је одлично али ће нам за две до две и по године бити још боље, или нам је толико добро да нема разлога мењати било шта осим незахвалног народа који изборе схвата као право уместо као обавезу да се човеку без сенке нађе као сенка...

Шалу на страну, сасвим је све једно с којим ће именом изаћи, јер се дилема у суштини своди на то хоће ли Змај од Шипова ући у "Парове" или на "Фарму", а номиновани за избацивање ћемо вазда бити ми!

Ко год да подеди- победиће Александар Вучић, Србија се умногоме извитоперила и прихватила медиокритете и лажне месије за шерпасе, па ће стигма ове и овакве власти, или, благослов како за себе воле да мисле, још дуго чинити Србију робњом с оковима од "свиле".

